

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

«ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΤΟΥΡΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ»

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ έπιστολή εστάλη προς την ειδική γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας, την γνωστή κυρίαν Δραγώνα, υπό τόν αναπληρωτό καθηγητού της Πολυτεχνικής Σχολής του Δημοκριτέου Πανεπιστημίου Θράκης κ. Γεωργίου Παύλου. Σημειώνει μεταξύ άλλων: «Στις δηλώσεις σας, κατά την πρόσφατη έπίσκεψή σας στην Ξάνθη τον Μάρτιο, περί διγλωσσών νηπαιγωγείων, ναί μέν μιλάτε για χρήση της μητρικής γλώσσας, αλλά και εδώ είναι όλο το πρόβλημα και το ιστορικό σας λάθος με συνέπειες τεράστιες – διευκρινίζετε, εφόσον αυτό ζητηθεί από τα ίδια τα μέλη της μειονότητας. Δεν είναι δηλαδή αυτόνοστη η χρήση της μητρικής γλώσσας στα νηπαιγωγεία; Γιατί θα πρέπει τα παιδιά των νηπαιγωγείων να μάθουν μια γλώσσα στην ημερήσιους τους και όχι μόνο την ελληνική και την μητρική τους;... Μέ την απόφασή σας αυτή θέτετε, όσον αφορά εκπαιδευτικά ζητήματα στη Θράκη – άνοιγντας τόν άσκοπο τόν Αιόλου – για πρώτη φορά τις βάσεις για τη μελλοντική νομιμοποίηση του δημοψηφίσματος ως μέσου έκφρασης των διαφόρων αιτημάτων από πλευράς της μουσουλμανικής κοινότητας της Θράκης προς την ελληνική Πολιτεία. Εάν δεν

την άκυρώσετε άμεσα, άνοίγεται τόν δρόμο για τή σταδιακή διχοτόμηση της Θράκης, αρχής γενομένης από την εκπαίδευση... Γι αυτό, εάν δεν άλλαξε άμεσα τή στάση σας αυτή, θά καταστείτε τραγική προσωπικότητα για τή μελλοντική ιστορία όχι μόνον της Θράκης, αλλά και όλόκληρης της Ελλάδος. Παραβιάσατε και παραβιάξετε βασικές δημοκρατικές, παιδαγωγικές και διαπολιτισμικές αρχές, εγκλωβίζοντας τήν ελληνική Πολιτεία και ιδιαιτέρως τήν κυβέρνηση και τόν πρωθυπουργό σε ένα νέο αδιέξοδο και μη αντίστροφο δρόμο, που άργά ή γρήγορα θά καταλήξει σε καταστροφικές για τή Θράκη συνέπειες... Έπιπλέον, μέ τήν έπιστολή μας αυτή επιχειρούμε να προστατεύσουμε τόν πρωθυπουργό και τήν κυβέρνηση του από ένα ιστορικό ατόπημα δίχως προηγούμενο... Διότι φθάσαμε να αγωνιζόμαστε να προσασίουμε τή Θράκη από τόν ελληνικό ύπουργείο Παιδείας».

Αυτή και άν είναι βόρμα μεγατόνων κατά της ακεραιότητας της χώρας μας. Τι να είπωμεν διά τους φύλακες! Έχουν γνώσεις; Άγρυνου; Υπνώττου; Τι έπιπλους, τεκταίνονται; Μήπως ή ένδοξος Ελλάς θά παραδοθή άμαχητί; Τό θέμα είναι σοβαρότατον.

«Αναλλοίωτη ή τουρκική πολιτική»

ΜΕΓΑΛΟΝ ένδιαφορο είχαν ή σειρά τών άρθρων, υπό τόν ανωτέρω τίτλο εν τή «Εστία», του κ. Νικ. Π. Σοϊλεντάκη, Δοκτ. Νομ. Προέδρου Εφετών Διοικ. Δικαστηρίων. Έπειδή πρόσφατος εχολληόθησαν αι κτηνώδεις πράξεις τών Τουρκών εκ της εισβολής του Αττίλα εις Κύπρον, επίκαιρος σημειώμενε μερικά εκ αυτών, τα οποία αναφέρονται εις τόν 9ον άρθρον της ανωτέρω σειράς του κ. Σοϊλεντάκη:

«Όλη τήν νύκτα της δευς προς 7η Σεπτεμβρίου 1955, ο τουρκικός όχλος, οι διαδηλωτές της συγκέντρωσης μαζί με πολλούς άλλους, που είχαν εισρεύσει στην Πύλα από τα βάρη της Τουρκίας τις προηγούμενες ημέρες, λεηλάτησε 4.340 ελληνικά καταστήματα στην Κωνσταντινούπολη, κατέστρεψε 73 εκκλησίες, 2.600 οικίες έρειπωόθησαν, λεηλατήθηκαν σχολεία, συλλήκαν τάφοι, στά ελληνικά νεκροταφεία και διαπιστώθηκαν τυπικά μέν 200 θάνατοι, οι οποίοι στην πραγματικότητα υπερέβησαν τους 2.000. Χαρακτηριστικό είναι τό περιστατικό, που συνέβη στις 7 Σεπτεμβρίου τό απόγευμα στο Γενί Σαχρ. Ένα κορίτσι 7 ετών, που βρέθηκε στο δρόμο, παραδόθηκε από αφηρησμένο όχλο σε έναν άσφοδο που τό παρατούσε! Γοργίλας, ο οποίος τό βίαιος ήμθησά, ο δε όχλος φώναζε 'αυτά παιδιά τών οι Γκαιοσύνηδες'... Μεταξύ τών κακοποιηθέντων ήσαν ο 90χρονος Ιερέας στή Μονή του Μπαλουκλί Χρυσάνθος Μαντάς, τόν όποιο ο όχλος έκαμε ζωντανό στο καλά του και ο ήγούμενος της ίδιας Ι. Μονής Έπίσκοπος Παμφίλου Γεράσιμος, ο όποιος εξήμνησε από τόν φυλάδαρο. Πολλοί Ιερείς διαπομύθηκαν στους δρόμους, αφού τούς ξενίμωσαν και τούς ανάγκασαν να φανάζουν ή Κύπρος είναι Τουρκική! Αυτός ήτο ο λεγόμενος 'μιάρος Σεπτεμβρίου'».

Και έρωτά ο άρθρογράφος: «Η στάση τών 'Συμμάχων';. Και απαντά: «Η στάση τών ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας ενθάρρυνε τα γεγονότα».

Συμπερασμα: «Όταν έχεις τέτοιους 'Συμμάχους', τί τούς θέλεις τους έχθρους»; Άρμονούνται ποτέ τέτοιες τραγικές σελίδες της ιστορίας;

«Όχι αυθαιρέτως εις τήν Θράκη λατρείαν»

ΠΟΛΥ ένδιαφέρουσα και έπίκαιρος ή έπιστολή του κ. Νικ. Ι. Ζαβιανή εις τήν «Εστία» της 28/6/10, διά τήν μετάφραση τών Λειτουργικών κειμένων. Γράφει: «Έπανελλόν εις Αθήνας, ήνοιξα τό ραδιόφωνον της Εκκλησίας και ήκουσα τόν έσπερινόν, όστις μετεδίδετο εκ τού Ι. Ναού της Αναλήψεως Βόλου... Όριαν άπογοήτευσιν ή σθάνθη, ότε, αντί τού μεγαλοπρεπούς και κατασκευαστού συνάμου ύψους του Ιερού κειμένου, τό όποιον άνάγει εις ύψος ουράνιον, συμφώνως και προς τό νόημα της εορτής, ήκουσα μετ' έκπληξης απαγγελόμενα τά αναγνώσματα υπό τών συγχωροστατώντων Αρχιερέων εις τό πεζόν και άχαρι ύφος της μεταφράσεως εις τήν νέα ελληνικήν! Και ταύτα, όλίγας μόνον ημέρας μετά τήν άνακοίνωσιν της Δ.Ι. Σύνοδου, της όποιας μέλος τυγχάνει και ο επώνυμος Έπίσκοπος, περί της σημασίας τών Ιερών κειμένων εν ήθελαι λατρεία και τήν αναγνώσιν αυτών από τού πρωτοτύπου. Αυτή δέον να περιορίζηται εις λογογραφικούς και διδακτικούς σκοπούς και όχι να εισάγηται αυθαιρέτως εις τήν θέαν λατρείαν».

«Ευρωπαϊκή Ένωσις υπό διάλυση»

«ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ Ένωσις υπό διάλυση». «Δέν είναι δικός μας ο χαρακτηρισμός», σχολιάζει ή «Σηΐ». Είναι ο τίτλος τού άρθρουγράφου της Washington Post, David Ignatius. «Βάζοντας τά θεμέλια, γράφει, της Ευρωπαϊκής Ένωσις με τή συνθήκη της Ρώμης τό 1957, οι Ευρωπαίοι ήγέτες έκαναν λόγο για 'όλο πίο ένωμένη Ευρώπη', αλλά τότε εις σήμερα δέν αποδέχθησαν τις συνέπειες αυτής της δέσμευσης...»

«Και τό αποτέλεσμα»; σχολιάζει ή «Σηΐ».

«Ήραν τό όνειδος»

ΟΥΤΩΣ εχολληασεν ή «Σπιθα» τού Ιουνίου τά μετά τήν κάθοδον τού Πάπα εις Κύπρον: «Παρ' όλίγον να συνέβαινε και αυτό νά έμολύνε τόν δηλαδή, και ή μεγαλονόησης Κύπρος με τήν εκεί έπίσκεψη τού Ρωμαιοι τοντήρχου Βενεδίκτου ΙΕΤ'. Και θά συνέβαινε, εάν δέν υπήνετο φωνή διαμαρτυρίας από

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

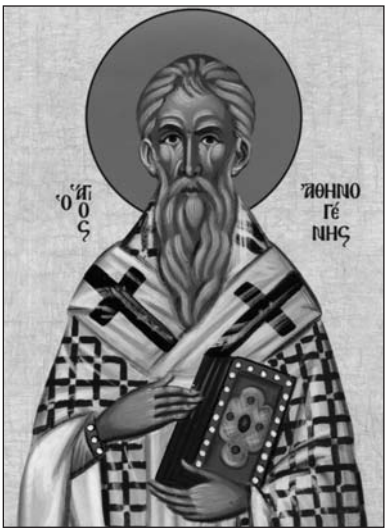
τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

τό καλόν έντυπον. «Τό ήζομαε και τό ζούμε τις ημέρες αυτές δε όλη τήν τραγικήότητά του, που έπληξε ιδιαίτερα τις άσθενέστερες τάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη δέν εξασφαλίζεται σε κλίμα άνθησης, κεραιαν να δεχθή διακοιμητήριους τό μάσημα της οικουμένης, τόν ήγέτη τού Παπαισμού, τόν κυριώς υπεύθυνο της εκπτώσεως του δικτικού Χριστιανισμού σε είδωλολα-

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ο ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ

ΣΤΙΣ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ ή Εκκλησία μας τιμά τή μνήμη τού ιερομάρτυρος Αθηνόγενους και τών δεκα μαθητών αυτού. Ο Αθηνόγενής καταγόταν από τή Σεβάστεια της Καππαδοκίας και έζησε τόν 3ο αιώνα μ.Χ.

τούς στεφάνους της άθλησεως». Τό άπολυτικό τού αγίου αναφέρει: «Χρίσμα αγιον, εισοδεδεγμένους. Μάρτυς ένδοξος, τού Λόγου ώφθης. Αθηνόγενες άδήςσας στερορότατα, και ως δούσαν αυτό προσενήνοχας, τών φοιτητών σου δεκάδα τήν πάνσεπτον μεδ' ών πρόεβουε. δόδωγα τοίς σε γεγαύροιαι, πταιριάτων ίλασμόν και μέγα έλεος». Πρωτ. Δ.Δ.Τ.

Ο ΑΤΤΙΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ. λες έθνοκαθάρισε. Γενοκτονία Ποντίων, Μικρασιατική καταστροφή, Σεπτέμβριος 1955, εισβολή τού Αττίλα στην Κύπρο... και τό βλέμμα στραμμένο στό τήν Θράκη, τό Αιγαίο, τά ελληνικά μας νησιά και τήν κατακτήσει όλη της Κύπρου!.

Έπειδή οι καιροί είναι παράλληλοι στά θέματα άμυνας και έξοστλήσεως, ειχε δικιο ο Σατωμαριάν άπ τήν εποχή του, να ύποστηρίξει ότι, «τό να δέλει να εκπολιτισθεί τήν Τουρκία, δίνοντας πλοία και σιδηροδρόμους, δέν σημαίνει ότι έπекτείνεις τόν πολιτισμό στην Ανατολή, άλλ' τόν εισάγεις τήν βαρβαρότητα στη Δύση».

Όλα τά παραπάνω έπαληθεύονται με μιά μονάχη ματιά στην εισβολή τού Αττίλα στην Κύπρο. Θέλησαν να έπίδειξουν τή «γενναϊότητα» τους, εκατομμύρια αυτοί, με λίγες χιλιάδες κυπρίους. Ίδου τά ήρωικά τους «κατορθώματα», όπως μερικά από αυτά, αναφέρονται στό άποκαλυπτικό βιβλίο «Αίματηρή αλήθεια» (Bloody Truth), τής «Κίνησης γιά ελευθερία και δικαιοσύνη στην Κύπρο». Σημειώμεν, με άκρα συντομία, τέσσερα από τά γεγονότα αυτά:

Α΄ ΦΟΝΟΙ: 22 Ιουλίου 1974, συλλαμβάνονται 12 άνδρες και πυροβολούνται μπροστά στό μάτια τών γυναικών και τών παιδιών.

Όμαδικές εκτελέσεις έγιναν στό χωριό Παλαϊκυδρο. 30 – 40 αιχμάλωτοι στρατιώτες μας πυροβολήθηκαν και σκοτώθηκαν. Γιατρού άνάμερη επί 17 μέλι δύο οικογενειών και πέντε παιδιά 2 έως 9 ετών εκτελέστηκαν εν ψυχρό. Στο Πραστειό εκτελούνται 6 αιχμάλωτοι πολίτες. Έπίσης πυροβολούνται πέντε γυναικές και σκοτώνονται εκτός μιάς, ή όποια προσποιήθηκε ή νεκρή.

Καταθέσεις, πάντα επώνυμες, περιγράφουν εκτελέσεις πολιτών σε σπίτια, δρόμους ή χωριά, και εκτελέσεις κρατούμενων. Αναφέρονται και ομάδικό τάφοι.

Β΄ ΒΙΑΣΜΟΙ: Τα τουρκικά στρατεύματα εϋθύνονται για μαζικούς και κατ' έπανάληψη διαμοιούς γυναικών κάθε ηλικίας από 12 μέχρι 71 ετών. (Σέ πολλές περιπτώσεις οι διαμοιοι συνοδεύονται από κτηνοδή συμπεριφορά)... Σέ άλλες περιπτώσεις, τις άπέπειρες διαμοιοι άκόλουθοιςε μαζιάρωμα ή εκτέλεση τών θυμάτων, μεταξύ τών όποιων συμπεριλαμβάναταν έγκυες και διαγονιμικά καθυστερημένες.

Ο γιατρού Χ. ειπε ότι, «έπιθεωάσεσ διαμοιοί 70 περιπτώσεις... Έχομε και κορίτσια, «μάρτυρες» της άγνότητας. Τέτοια περίπτωση ύπήρξε στό χωριό Ταύρου, όταν τουρκοί στρατιώτες προσάβησαν να

τρια. Αντιστάθηκε και εκτελέστηκε.

Άνδρας ώμόλογησε ότι ή σύζυγός του ώίστηχε στην παρουσία τών παιδιών του. Άλλος μάρτυρας άνέφερε περίπτωσι 25 κοριτσιών, που είχαν διασεί, ενώ άλλος άνέφερε ότι ή σύζυγός του άντιστεκόμενη στό θάνατο, μαχαρωόθηκε στό λαμό, καθώς και ή 6 ετών έγγονή του, τήν όποιαν προσποδούσαν να τή διασώσω...

Γ΄ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ: Οι μαρτυρίες άναφέρουν ότι, «κατά τήν διάρκεια της κράτησής τους από τόν τουρκικό στρατό, εκατοντάδες άνδρες, γυναικές, παιδιά και συνταξιοχιοι, ύπήρξαν θύματα συστηματικών βασανιστηρίων και βαρβαρότητας».

Δ΄ ΛΕΗΛΑΣΙΕΣ: Απερίγραπτες: 133 εκκλησίες έγιναν άποδοχικές, στάβλοι, και νυκτερινά κέντρα διασκέδασης. 78 εκκλησίες έγιναν τζαμιά. Κλάπηκαν 15.000 εικόνες... κ.λπ. κ.λπ.

Και τό υπό έξοφρητικό: Η προπαγάνδα της Τουρκίας ύποστηρίξει ότι, «δέν πρόκειται για έπίδρομη, άλλα για ειρηνική επέμβωσι!»

Όστόσο, μήπως και μες είμαστε ένοχοι για τις άμαρτίες μας; Μιά αυτεξέταση, πολύ δα μάς ώφελέσει.

ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΠΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ. εκκλησιαστική διοίκηση.

Τό πνεύμα της Σύνοδου της Πί- νης εξέφρασε και ή έν Κωνσταντία Λατινική Σύνοδος ή όποια παρά τις προσπάθειες μεταίωσής της από τήν παπική έδρα, συγκλήθηκε τό 1414. Ο Ιστορικός Fleury όμολογεί ότι: «Η Σύνοδος αυτή και τά πάσια αι άκόλουθες έδωκαν επί τέλους ή Δυτική Εκκλησία ρεάδση τήν άνάγκη τήν Σύνοδική διοικήσεως, αντί της Παπικής μονοκρατορίας, ήτις παρέσεν αυτής τις πολλές άταξίες, εξ όν δέν ήήονατο να εξέλθω ούτε ή βοήθεια τών Συνοδικών όρισμών, διότι πολλοί σνήθησαν και γινώμιμ ερωδιώσαν βαδούς προτόν τους χρόνους». Η Σύνοδος της Κωνσταντίας άποφάσισε μεταξύ άλλων και τή έπίσημη: «Η Σύνοδος κέτρηται τήν έπίσημη δίναν άμέσως από τού Ήσού Χριστού και πάς άνθρωπος ούδιόποτε αξιώματος και αυτού τού παπικού όφελει να ύπακούη αυτή εν πάσι τούς άφορούσι τήν πίστην, τήν εκείζων τού σχίσματος και τήν άναμόρφωσιν της Εκκλησίας εν τού άρχηγό και τοίς μελεσιν αυτού». «Πόσον διάφορος», ανα-

φρονεί ο άγιος Νεκτάριος, «ή απόφρασι της Σύνοδου της άνακρινόζης τόν Πάπαν αλάθητον κατά τό 1870! πόσον μεταβάλλονται τά φρονήματα τού Δυτικού κλήρου! πόσον διάφορον φρόνημα ειχον οι έν Κωνσταντία συνεδεσάτες άρχηγοί της Εκκλησίας περί τού άκουσιν αυτών άρχιερέων! ... Και ένθ άπασα ή Δυτική Εκκλησία μέχρι τού 1414 έδούρει τάς Οικουμενικές Σύνοδους έστωσ όσον ύπερ τού Παπικού αξιώματος, ήδη ήτοιαι να πείσων ήμάς», συνεχίζει ο άγιος Νεκτάριος, «ότι ο Πάπας είναι ανώτερος τών Οικουμενικών Συνόδων και τών άποφάσεων αυτών και ένθ τότε έφρόνον ότι ο Πάπας δύναιται να άμαρτάνη και να έπατιμάται και κατωδικεται ως σχηματικός και αίρετικός, ήδη κηρύσσεται αλάθητος, αδιάπταστος, τό δε θαυμαστόνον ότι ήτοιαι να πείσων και ήμάς τοίς μύ μεταβαλόντας γινώμιν άλλ' έμμένον πιστούς εις τό κοινόν άλλοτε φρονήμα!» (βλ. σελ. 175 – 178).

Παρόμοια προς τις δύο προηγούμενες εκφράσεις και ή έν Βασιλεία Λατινική Σύνοδος, για τήν όποια ο άγιος Νεκτάριος

έκτιμά: «Η έν Βασιλεία Σύνοδος έρόνησε όρθως και δικαίως έμμένονα περί της δυνάμεως τών Οικουμενικών Συνόδων, και δικαίως εφοβέτο τά κακά άποτελέσματα της συγκέντρωσεσ της εκκλησιαστικής δυνάμεως εις ένα μόνον πρόσωπον, εδικοίωσεν αυτήν ο χρόνος και τά έπέλεθονα μεγάλα σήματα εν ή Δυτική Εκκλησία» (βλ. σελ. 198).

«Ο πάπας Εϋγένιος Δ' διαφεστημένος από τις υπερεξουσίες της Σύνοδου άρνήθηκε να παρενθεθεί ο ίδιος στην Βασιλεία και με κιάδε τριπό εξέφρασε τήν αντίθεσιν τούσ άποφάσεσ της. Η ρήξη του με τήν Σύνοδο κορυφώθηκε, όταν τέθηκε τό θέμα ποϋ θα γίνει ή Σύνοδος με τούς Ανατολικούς, για τά συζητηθεί ή ένωση τών εκκλησιών. Στην Βασιλεία ήταν ήδη συγκεντρωμένοι οι δυτικοί έπίσκοποι άλλα ο πάπας έπέμενε για μιά περιοχή στή σφαίρα της δικής του έπιρροής. Κάλεσε λοιπόν τους περι αυτόν στην Φερράρα και είδοποίησε τούς εκπροσώπους τού αυτοκράτορα Ιωάννη να παρουσιαστούν εκει. Η Σύνοδος της Βασιλείας τότε έδωσε σε άργια τόν πάπα Εϋγένιο Δ' για τις αυθαίρετες κινήσεσ του και τόν άπειλήσει με καθάρωση. Όταν λοιπόν έφθασε στην Δύση ή αντιπροσωπεία της Ανατολής, δύο Σύνοδοι τών Λατινών διεξήγαγον μεταξύ τών σφοδρό πόλεμο άφορισμών, καθαιρέσεων και άπαγορεύσεων».

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ»

ΤΗΝ 5ην Ιουλίου όλοι αι έφημερίδες εδημοσίωσαν ρεπορτάζ εκ της Κρήτης, συμφώνως με τό όποιον ένεγκανειάσθη τό μουσαείο «Νικ. Καζαντζάκη» εις τήν Μυρτιάν 'Ηρακλείου με τήν παρουσία τού ύπουργού Έθνικής Άμύνης κ. Βενιζέλου, τής πρώην ύπουργού κ. Ντόρος Μπακογιάννη και άλλων έπισήμων. Κατά τήν διάρκειαν τών εγκαινίων όλοι ώμίλησαν με θαυμασμόν διά τόν άθεον Καζαντζάκη. Σημερον ούδεις τόν άμφισβήτη. Ακόμη και θεολόγοι ύποκλήθη εις τήν μνήμη και εις τό έργον του. Τα παλαιότερα έτη τά πράγματα ήσαν διαφορετικά, αφού ύσχογονο μορφαί τής Ορθόδοξου Εκκλησίας τόν άμφισβητούσαν. Μεταξύ αυτών ο π. Επώνυμος Θεοδωροπούλος και ο Έρβαν Θεόκλητος Διονυσιάτης. Ίδου τί άπήντων, όταν τούς έβστον ερωτήματα σχετικώς με τάς πνευματικές άνησυχίας και τάς άναζητήσεσ τού θρησκοευνότου Καζαντζάκη. Ο πατήρ Επώνυμος ειχεν άπαντήσεις:

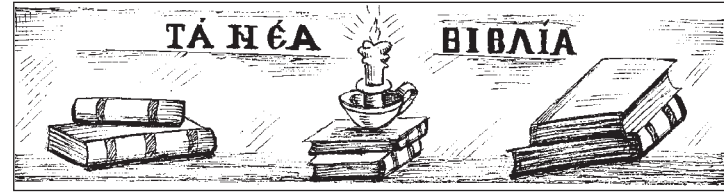
«Και τί μ' αυτό; Ποϋ κατέληξε; Έξέρετε τί ζήτησε ο ίδιος να γραφί τόν τάφο του; Δέν έλίψω τίποτα, δε φοβόμαι τίποτα, είναι ελεύθερος». Και έγράφη βεβαίως. Πληγαίνεσ στα κοιμητήρια να διαβάσετε έπιγραφές πάνω στους τάφους πατών ανθρώπων, «Προδοχό άνάστασιν νεκρών» ή «Αναστήθησιν οι νεκροί και έγερθήσονται οι έν τοίς νημείοσι» ή «Χριστός έγίνηται εκ νεκρών, άπαρχή τών κοιμημένων» και άλλω».

Η τελευταία λέξις τού Καζαντζάκη, όλίγον πριν άναχωρήσει εξ αυτής της ζωής, ή «Αψιψώ». Ο πατήρ Θεόκλητος Διονυσιάτης, όταν τού ετέθη τό θέμα, έγραψεν άρθρον εις τό όποιον ετόνιζε:

«Άραγε πριν άκόμη βγη ή ψυχή του να προγευσταν τήν βασανιστική φύλη της καμίνου τού πυρός τού ζώτερου σαν τόν πλούσιον, ποϋ ώδωνάτο εν ή φλογί εκείνη και ήβλεθε κάποιον να τού άναψύξει τήν γλώσσα».

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑ
Κυκλοφορούν εις 53 CD άκόλουθες τής Αγίας μας Εκκλησίας δεσέφριστη βυζαντινή άπόδοσι. Υμνολογιό ο άρχιμ. π. Θεόκλητος Δ. Μαλεβίτης (πυχ. θεολογίας, φιλολόγος, βυζαντινός και ευρωπαϊκός μουσικός) λαμβάνων μέρος οι ισαοκράτες Π. Μάθος, ΗΑ. Γεωργίου, Γ. Μπακόπουλος. Ένδεικτικά αναφέρουμε: Άκολουθία Μικρού και Μεγάλου Παρακλητικού Κανόνος, Κανών ικετήριος ετών Ήσού Χριστόν, Κανών Παρακλητικός εις τόν Άγ. Νεκτάριον, Άκολουθία Μικρού Αποδείπνου και θείας Μεταλήψεως.

Γιά πληροφορίες και παραγγελίες: Άρχιμ. Θ. Μαλεβίτης – τηλ. 210.7246412

ΜΟΝΑΧΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ΦΙΛΟΘΕΪΤΗΣ: «Άγιον Όρος – Οίκουμολική 2009, σελίδες 318.

Κάπως παραέμεν ήχει στ' αυτά μας ο τίτλος τού βιβλίου: «Άγιον Όρος και Οίκουμολογία». Σάν τι θέλει να πει; Τήν άπορία για τό περιεχόμενο, τήν αία και τό σκοπό της συγγραφής τού βιβλίου έρχεται με τό «Προλεγόμενα» να μάς εξηγήσει ο ίδιος ο συγγραφέας. Μεταξύ τών άλλων γράφει:

«Τόν Σεπτέμβριο τού 2004 εις τήν μεγάλην αίθουσαν Τελετών τού Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης έλαβε χώραν έπισημοί και έπιτυχώς τεταρτημερον διορθόδοξον Θεολογικόν Συνέδριον υπό τόν τίτλον: «Οίκουμολογία: Ένωση, προσοδίες, διαμεύσεις». Μεταξύ τών πενήντα τούσων εισηγητόν τού Συνεδρίου, προσυληθέντες, εισέθημεν και ήμεεις δια τήν ανάπτυξη τού θέματος: «Άγιον Όρος και Οίκουμολογία». Αλλά: έξ άπειρίας γεωοιθέντες τόν χρόνον και τήν συζήσιαν, ούδέ πάντι εισήλθομεν τότε δένοντες εις τό θέμα. Και τό χροεστούμενον από τότε καταθέτομεν ταπεινός από τού παρόντος φιλοπονητός, έντονος εξ κορονία τά κείμενα της Ιεράς Κοινοτήτος τού Αγίου Όρους... Σε έθνιοζοησικητική Άναρτολις της Ρομιοτελείου διαγινάει ανά τά έτη τό φως τό θεαίνης της άγραίας και άδαζαζούπο μοναστηρικής παραδόσεως...»

Ακολούθως, ως δεύτερον μέρος της εισηγησεσ του, ο μοναχός Λουκάς, όμειλε διά τήν παρουσίασιν τού Οίκουμολογίου: «Η άφείσε, γράφει, φέρεται διαίρεσιν εις τήν Εκκλησία».

Τό σπουδαίο αυτό βιβλίο είναι πάντα έπίκαιρο.

Μιχ. Μιχαηλίδης

ΣΤΕΡΓΙΟΥ Ν. ΣΑΚΚΟΥ: «Η Ανάληψη τού Κυρίου», Έκδόσεις «Χριστιανική Έλίψις», Θεσσαλονίκη 2009, σελίδες 128.

Κάποια όνόματα ξεχωρίζουν άνάμεσα στον Ορθόδοξο Έλληνα κλήρο. Και δήμος άμφιβολία, σ' αυτά τά όνόματα άνίηκει και τού σ. Στεργίου Σάκκου, όμοτιμοσ Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής τού Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Πολυγραφώτατος ο κ. Καθηγητής μάς προσφέρει τόρα τό καινούριο τού βιβλίο, είδικά γράμμενο γιά τό μεγάλο και θαυμαστό ιστοριοζοησικητικό γεγονός της Ανάληψης τού Κυρίου. Νά ποϋ καταγγίη ότι τό βιβλίο είναι πολύ έπιφανήσ και όμορφο, με μιά πολύ έπιτυχημένη εικονογραφία της Ανάληψης τού Κυρίου στο εξώφυλλο.

Αφιερώνεται «στον Ιερό Ναό της Αναλήψεως τού Σπητίους της Ορθόδοξου Αδελφότητος 'Χριστιανική Έλίψις', ο όποιος θεμελιώθηκε από τόν μακαριστό Μητροπολίτη Νεαπόλεως και Σταυροπόλεως κυρό Διονύσιο και έγκαινιάσθη από τόν αντισυμματικό τόν άνάστημα και διάδογό τόν, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Βαρναβά».

Η θεματολογία τού βιβλίου περιλαμβάνει τόσους γενικά κεφάλαια με σχετικές ύποδιάρσεις, ως έξής: Α' Η Γοητή της Αναλήψεως (1. Πάπας άπό τά ήνια 2. Η κατάβασι τού σάν μακαριστό Μητροπολίτη Νεαπόλεως και Σταυροπόλεως κυρό Διονύσιο και έγκαινιάσθη από τόν αντισυμματικό τόν άνάστημα και διάδογό τόν, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Βαρναβά».

Καθώς σημειώνει ο συγγραφέας – Καθηγητής: «Στην πνευματική διάσταση, στον χώρο τού πνεύματος, θέλει να στέφει τήν προσοχή τού αναγνώστη αυτό τό βιβλίο...» Και τό επευφηγεί άίσιατα.